

Ο Ευαγγελιστής της Αγάπης και Ηγαπημένος Μαθητής

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, Απόστολος και Ευαγγελιστής (26 Σεπτεμβρίου)

Ο Ιωάννης ήταν υιός του Ζεβεδαίου, ο οποίος ήταν ψαράς, και της Σαλώμης, της θυγατέρας του Ιωσήφ, του Μνήστορος της Υπεραγίας Θεοτόκου. Όταν τον κάλεσε ο Κύριος Ιησούς, παρευθύς ο Ιωάννης άφησε τον πατέρα του και τα δίχτυα του ψαρά και ακολούθησε, μαζί με τον αδελφό του Ιάκωβο, τον Χριστό. Από τότε δεν χωρίστηκε πλέον από τον Κύριό του, μέχρι τέλους. Ήταν παρών μαζί με τον Πέτρο και τον Ιάκωβο στην ανάσταση της κόρης του Ιαείρου, όπως και στη Μεταμόρφωση του Κυρίου. Κατά τον Μυστικό Δείπνο ο Ιωάννης ανέπεσε στο στήθος του Ιησού.

Όταν όλοι οι άλλοι Απόστολοι είχαν εγκαταλείψει τον εσταυρωμένο Κύριο, ο Ιωάννης και η Υπεραγία Θεοτόκος παρέμειναν κάτω από τον Σταυρό. Κατόπιν, υπακούοντας στο θέλημα του Κυρίου, παρέλαβε σαν υιός την Θεοτόκο Μαρία στο σπίτι του και την υπηρετούσε επιμελώς μέχρι την Κοίμησή της.

Μετά από την Κοίμηση της Θεοτόκου, ο Ιωάννης πήγε με τον μαθητή του Πρόχορο στη Μικρά Ασία για να κηρύξει το Ευαγγέλιο. Στην Έφεσο κυρίως, όπου έζησε, μόχθησε πολύ και μεγαλούργησε. Με το θεόπνευστο κήρυγμα και τα θαύματά του πολλούς μετέστρεψε στη χριστιανική Πίστη και κλόνησε συθέμελα την ειδωλολατρία. Οι οργισμένοι ειδωλολάτρες τον έστειλαν δέσμιο στη Ρώμη για να αντιμετωπίσει τον αυτοκράτορα Δομιτιανό. Αυτός τον βασάνισε ποικιλοτρόπως, αλλά ούτε το πικρό δηλητήριο που του έδωσαν να πει, ούτε το βραστό λάδι, μέσα στο οποίο τον έριξαν, κατάφεραν να τον κλονίσουν ή να τον βλάψουν.

Το γεγονός αυτό κατατρόμαξε τον αυτοκράτορα ο οποίος, θεωρώντας τον Ιωάννη αθάνατο, τον εξόρισε στο νησί της Πάτμου. Εκεί ο άγιος Απόστολος Ιωάννης μετέστρεψε πολλούς στην πίστη διά των λόγων και των έργων του και εδραίωσε την Εκκλησία του Θεού. Στην Πάτμο επίσης έγραψε το Ευαγγέλιό του και την Αποκάλυψη. Επί βασιλείας του Νέρωνος, ο οποίος έδωσε χάρη σε όλους τους φυλακισμένους, ο Ιωάννης επέστρεψε στην Έφεσο, όπου έζησε για κάποιο χρονικό διάστημα εδραιώνοντας το έργο που είχε αρχίσει νωρίτερα.

Οι Απόστολοι του Χριστού δεν ομιλούσαν απλώς, αλλά με τα έργα τους

επικύρωναν τα λόγια τους. Ο άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας διηγείται τα εξής: ο άγιος Ιωάννης ο Ευαγγελιστής είχε βαπτίσει κάπου στη Μικρά Ασία έναν νεαρό, πρώην ειδωλολάτρη, στον οποίον εμπιστεύτηκε τη φροντίδα της τοπικής επισκοπής, ενώ εκείνος έφυγε για να κηρύξει το Ευαγγέλιο. Όμως, κατά την απουσία του Ιωάννη, ο νέος αυτός διεφθάρη και άρχισε να πίνει και να κλέβει. Έγινε μέλος μιας συμμορίας ληστών, οι οποίοι δρούσαν στα δάση, επιτιθέμενοι σε ανθρώπους τους οποίους κατέκλεβαν. Όταν μετά από λίγο καιρό επέστρεψε ο Ιωάννης άκουσε από τον επίσκοπο τι είχε συμβεί με το νεαρό. Αμέσως ο Απόστολος, χωρίς να χάσει χρόνο, βρήκε ένα άλογο και οδηγό κι έσπευσε στο δάσος όπου θα συναντούσε τους ληστές.

Ο άγιος, αναζητώντας, τους βρήκε και ήρθε αντιμέτωπος με τον αρχηγό της συμμορίας. Μόλις ο νεαρός αναγνώρισε τον Ιωάννη, έτρεξε αμέσως να κρυφτεί. Παρά την προχωρημένη ηλικία του ο Ιωάννης τον κυνήγησε. Μολονότι γέρων, τον πρόφθασε και τον έπιασε. Ο νεαρός έπεσε στα πόδια του Αποστόλου ντροπιασμένος, αδυνατώντας να τον κοιτάξει κατάματα. Ο Ιωάννης τον αγκάλιασε και τον φίλησε, όπως ο ποιμένας που βρίσκει το χαμένο του πρόβατο. Ο άγιος τον έφερε πίσω στην πόλη και τον βεβαίωσε εκ νέου στην πίστη, στερεώνοντάς τον στην ενάρετη ζωή. Αφού ευαρέστησε τον Θεό με τη ζωή του, ο άνδρας αυτός εισήλθε εν καιρώ στην ανάπαυση του Κυρίου.

Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος ήταν πάνω από εκατό ετών, όταν πήγε στον Κύριο. Τότε οι μαθητές του άνοιξαν τον τάφο και δεν βρήκαν το σώμα του. Στις 8 Μαΐου κάθε έτους αναδυόταν μέσα από τον τάφο του μια λεπτόκοκκη, ευώδης και ιαματική σκόνη.

Μετά από μια πολύμοχθη και καρποφόρο ζωή επί της γης, ο επιστήθιος, αγαπημένος μαθητής του Κυρίου Ιησού Χριστού, ο αληθινός αυτός στύλος της Εκκλησίας, έλαβε την κατοικία του στη χαρά του Κυρίου του.

Ύμνος στον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο.

Ο άγιος Ιωάννης, ο Ευαγγελιστής,
υιός Ζεβεδαίου του αλιέως,
νεαρός βλαστός ήταν, όταν συνάντησε
τη θερμουργό αγάπη τον Ιησού.

*

Ο πιο πιστός φίλος του Χριστού
αγνή, παρθένος ψυχή,
ψυχή αγνή και αγαπώσα
διορατική, ηρωική.
Αποκάλυψε άρρητες οράσεις,
αίροντας τη σφραγίδα που σφράγιζε την αιωνιότητα.
Ο άγιος Ιωάννης είδε το πεπρωμένο του κόσμου,
από την αρχή μέχρι το τέλος!

*

Κήρυξε την Αγάπη
και με Αγάπη πορεύθηκε μέσα στον κόσμο.
Ως τον θρόνο του Υψίστου Θεού
ανυψώθηκε από την Αγάπη.
Σαν όρος χιονοστεφές αυτός, ο υιός της Βροντής,
ο φοβερός προφήτης,
αλλά και πράος και ταπεινός τη καρδιά.

*

Ω Ιωάννη, ουρανοφάντορ και μυστολέκτα των αρρήτων,
βροντόλαλε άγιε Θεολόγε,
δέξου τις μικρές ικεσίες μας
προς τον μεγάλο Φίλο σου και Σωτήρα ημών!

*

Έγγισέ μας σ' Αυτόν,

τον παντοδύναμο Θεό, τον γλυκύτατο Ιησού.

Και, παρότι ανάξιοι για να γείρουμε στο στήθος Του,

τουλάχιστον, επιστήθιε φίλε Αυτού,

φέρε μας εγγύτερα στα πόδια Του!

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Σεπτέμβριος, εκδ. Άθως,
σ. 238-242)